

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 28. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 953 (alm. del) efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S) og Josephine Fock (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 953:

Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde Udlændingestyrelsen har adskilt mindreårige asylægtepar uden korrekt partshøring i perioden fra 3. oktober 2011 til 10. februar 2016, i det omfang partshøring var påkrævet henset til den daværende ordnings opbygning?

Svar:

1. Som anført i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 951 (UUI alm. del), er den generelle praksis på indkvarteringsområdet både før og efter den 10. februar 2016, at i de tilfælde, hvor en asylansøger efterkommer Udlændingestyrelsens anvisning om indkvartering, er der ikke tale om en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men derimod om faktisk forvaltningsvirksomhed. Der foretages derfor heller ikke partshøring efter forvaltningsloven.

Efterkommer en asylansøger derimod ikke styrelsens anvisning om indkvartering, træffer styrelsen afgørelse om flyttepåbud efter forudgående partshøring.

Denne generelle praksis er i overensstemmelse med udlændingeloven og forarbejderne hertil og var derfor udgangspunktet for Udlændingestyrelsens sagsbehandling efter udsendelsen af pressemeddelelsen af 10. februar 2016.

Det bemærkes i tillæg hertil, at denne praksis ved en ændring af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, i foråret 2013 blev kodificeret i forarbejderne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 130 af 30. januar 2013, folketingsåret 2012-13 (bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15).

2. Udlændingestyrelsen traf den 28. april 2016 beslutning om at genoptage de konkrete sager om adskilt indkvartering af mindreårige asylansøgere med en æg-

9. oktober 2017

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 10326
Akt-id 258782

tefælle eller samlever og at træffe afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., om flyttepåbud, i alle sådanne sager om adskilt indkvartering efter forudgående partshøring, dvs. også i sager, hvor parterne efterkom styrelsens anvisning om indkvartering.

Om baggrunden herfor henvises til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 951.

3. Som også anført i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 951 ønskede jeg med min pressemeddelelse af 10. februar 2016 om den generelle indkvarteringsordning at vende udgangspunktet rundt, så udgangspunktet er, at der skal ske separat indkvartering af en mindreårig asylansøger med en ægtefælle eller samlever, medmindre hensynet til Danmarks internationale forpligtelser taler herimod.

4. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Udlændingestyrelsen, der om praksis for indkvartering af mindreårige asylansøgere med en ægtefælle eller samlever forud for den 10. februar 2016 har oplyst følgende:

”Praksis for indkvartering af mindreårige over 15 år med en ægtefælle eller samlever forud for den 10. februar 2016 var, at der blev foretaget en konkret vurdering af omstændighederne i de sager, hvor Udlændingestyrelsen blev gjort bekendt med, at der var problemer i relation til den mindreåriges trivsel. Omdrejningspunktet for denne vurdering var indkvarteringsoperatørens børnefaglige personales vurderinger samt værtskommunens eventuelle faglige vurderinger af, hvilke indkvarteringsforhold der var til den mindreåriges bedste med udgangspunkt i hensynet til barnets tarv.

Som det fremgår af besvarelsen af 9. marts 2016 af spørgsmål nr. 302 fra Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget, er der ikke foretaget registreringer af, hvor mange asylansøgere under 18 år der er ankommet til Danmark sammen med en myndig ægtefælle eller samlever.

Det er således ikke muligt at identificere eventuelle sager, hvor Udlændingestyrelsen forud for den 10. februar 2016 måtte have truffet beslutning om separat indkvartering af en mindreårig asylansøger over 15 år med en ægtefælle eller samlever mod begge parterers ønske.

Udlændingestyrelsen har ikke umiddelbart erindring om, at der før den 10. februar 2016 har været sager om separat indkvartering af mindreårige asylansøgere over 15 år med en ægtefælle eller samlever mod begge parterers ønske.”

5. Udlændinge- og Integrationsministeriet lagde til brug for forberedelsen af samrådsspørgsmål AW-AZ (UUI alm. del) den 23. juni 2017 til grund, dels at der undertagelsesvist blev foretaget separat indkvartering mod begge parterers ønske i sådanne sager forud for den 10. februar 2016, dels at der i så fald ikke blev foretaget partshøring i sådanne sager på linje med administrativ praksis for anvisning af indkvartering i øvrigt.

Til brug for forberedelsen af samrådsspørgsmål AW-AZ blev jeg således af Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst om, dels at der forud for den 10. februar 2016 havde været sager, hvor Udlændingestyrelsen havde anvist separat indkvartering af en mindreårig asylansøger over 15 år med en ægtefælle eller samlever mod begge parterens ønske, dels at der – på linje med administrativ praksis for anvisning af indkvartering i øvrigt – i disse tilfælde ikke blev foretaget partshøring, hvis parret efterkom Udlændingestyrelsens anvisning.

6. Disse oplysninger beror imidlertid på en misforståelse i Udlændinge- og Integrationsministeriet. Som det fremgår af Udlændingestyrelsens udtalelse til brug for besvarelsen af dette spørgsmål, har styrelsen ikke umiddelbart erindring om, at der før den 10. februar 2016 har været sager om indkvartering af en mindreårig asylansøger over 15 år med en ægtefælle eller samlever, hvor parterne er blevet indkvarteret separat mod begge parterens ønske.

Det var således forkerte oplysninger, jeg modtog fra Udlændinge- og Integrationsministeriet forud for samrådet den 23. juni 2017. At jeg modtog forkerte oplysninger fra Udlændinge- og Integrationsministeriet forud for samrådet har ministeriet oplyst mig om efter samrådet.

7. Udlændingestyrelsen har supplerende oplyst, at sager om indkvartering af mindreårige asylansøgere over 15 år med en ægtefælle eller samlever forud for den 10. februar 2016 blev behandlet som alle andre sager, hvor der opstod spørgsmål om mistrivsel under indkvarteringen.

Der blev således ikke forud for den 10. februar 2016 foretaget en selvstændig vurdering af, om en mindreårig asylansøger over 15 år med en ældre ægtefælle eller samlever skulle indkvarteres adskilt fra sin ægtefælle eller samlever alene under henvisning til, at der var tale om en mindreårig.

Var der ikke i sagerne oplysninger om problemer i forhold til den mindreåriges trivsel, blev der således ikke foretaget en selvstændig vurdering af, om indkvarteringen skulle ske separat. I sådanne tilfælde blev den mindreårige indkvarteret med sin ægtefælle eller samlever, medmindre en af parterne udtrykte ønske om andet.

I de tilfælde, hvor der var problemer i relation til den mindreåriges trivsel, var omdrejningspunktet for den vurdering, som i alle andre sager, om der var behov for støtteforanstaltninger. Sådanne støtteforanstaltninger kan generelt iværksættes i regi af asylcentre eller på baggrund af en kommunal afgørelse, f.eks. en afgørelse om anbringelse.

Det kan ikke udelukkes, at sådanne støtteforanstaltninger kan have haft den virkning, at en mindreårig asylansøger over 15 år f.eks. er blevet anbragt uden for asylcentersystemet, mens ægtefællen eller samleveren fortsat har været indkvar-

teret i asylcentersystemet. Disse sager er blevet behandlet efter de kommunale regler herom.

Udlændingestyrelsen er dog ikke umiddelbart bekendt med, at der har været sådanne sager, hverken i regi af asylcentre eller i kommunerne, hvor en støtteforanstaltning har ført til, at en mindreårig asylansøger over 15 år *de facto* er blevet adskilt fra en ægtefælle eller samlever mod begge parter ønske.

8. Når det af en pressemeddelelse af 23. juni 2017 fra Socialdemokratiet som opfølgning på behandlingen af samrådsspørgsmål AW-AZ fremgår, at der under den tidligere, socialdemokratisk-ledede regering altid blev foretaget en vurdering, "når man skulle beslutte, om et ungt ægtepar skulle adskilles", er der således tale om en misforståelse.

Som nævnt ovenfor blev sager om indkvartering af mindreårige asylansøgere med en ægtefælle eller samlever forud for den 10. februar 2016 behandlet som alle andre sager om indkvartering. Der var dengang ikke tale om, at der blev truffet en selvstændig vurdering af, om en mindreårig asylansøger over 15 år skulle indkvarteres adskilt fra sin ægtefælle eller samlever alene under henvisning til, at der var tale om en mindreårig.

I tilfælde af oplysninger om problemer i relation til den mindreåriges trivsel rejste dette derimod et spørgsmål om behovet for sociale foranstaltninger. Og som Udlændingestyrelsen har oplyst, er styrelsen ikke umiddelbart bekendt med, at der har været sådanne sager, hvor virkningen af en støtteforanstaltning således *de facto* har været, at parterne blev adskilt mod begge parter ønske.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori